

... СРСМ.... Ν ΚΑΙ ΒΕΡΓΑΡ..
 ΘΥ ΒΟΥ...
 ΓΟΥ ΓΑΚΑΝΟΥ
 ΟΥ ΚΟΜΙΤΟΥ .

Наръшкиятъ надписъ е много важенъ исторически паметникъ. Той не само ни посочва где е била гръцко-българската граница при Солунъ въ 904 г., но ни уяснява загадъчните поменавания у византийскитъ извори за намѣренieto на Симеона да завземе Солунъ и дори да го засели съ българи. Презъ лѣтото 904 г. Солунъ билъ застрашенъ отъ арабитъ. За спасението му, Византия се обърнала съ молба и съ пари до струмскитъ славяни и до българитъ, които да се притекатъ на помощъ. Когато почнала обсадата на града отъ арабитъ, струмскитъ славянски войводи, които били вече въ Солунъ съ дружинитъ си, отворили тайно нѣкои отъ крепостнитъ врата, излѣзли и пакъ заключили вратата. Съединени съ своитъ сънародници извънъ крепостъта, струмци стояли въ очаквателно положение. Българитъ сжщо очаквали. Между това, на 31 юлий 904 г., арабитъ превзели града, оплѣнили го и, като натоварили на корабитъ си много плѣнници, на 9 августъ напуснали града, безъ да го разоратъ съвсѣмъ, защото златото, което Византия била проводила по Родофила за българитъ и за славянскитъ племена, било предадено на задоволенитъ араби.

Надъ Солунъ висѣла обаче нова опасность, тая отъ българи и струмци. Мисията на византийския пратеникъ Лъвъ Магистъръ при българитъ довела до спогодба. Българскиятъ князь Симеонъ оставилъ Солунъ на гърцитъ, въ замѣна на което проширилъ юго-западнитъ си граници въ южна Македония и включилъ въ своята държава тамошнитъ славянски племена. Тогава именно, 904 г., Симеонъ побилъ стълповетъ при Наръшъ и Вардаровци, за да посочи българската гранична линия северно отъ солунската крепость. (Срв. повече за тия събития у Златарски, История, I, 1^а стр. 328 сл.).